

Nr 118.

Av herr **Weijne**, *angående inrättande av ett riksbankens avdelningskontor i Borås.*

Riksdagens under år 1933 samlade revisorer hava beträffande riksbankens avdelningskontor meddelat, att rörelsen resulterat i underskott vid fyra avdelningskontor och lämnat endast obetydligt överskott vid ett icke ringa antal av de övriga. Revisorerna ifrågasätta efter en längre motivering, »om icke utredning lämpligen bör verkställas, huruvida driftskostnaderna skulle kunna förbilligas genom införande av en enklare personalorganisation, genom koncentrerings av rörelsen eller annorledes.»

Vid den utredning, som torde kunna väntas komma till stånd, bör man, enligt mitt förmenande, icke allenast undersöka möjligheten av nedläggande av mindre avdelningskontor. Starka skäl kunna också anföras för att vid koncentrerings av rörelsen upprätta ett eller annat nytt kontor på platser, där större behov av dylikt förefinnes än t. ex. i de mindre länsstäderna.

Bland städer, som därvid i första hand böra ifrågakomma, är utan tvekan Borås. Nämnda stad har under ett decennium ökat sin folkmängd med omkring 1,000 personer om året samt är nu landets sjätte stad i fråga om invånareantal. Härtill kommer, att staden är huvudorten i ett stort och framåtgående industriområde. Genom goda järnvägsförbindelser står staden i intim kontakt med den omgivande landsbygden.

Redan år 1897 framhölls av det särskilda utskott, som behandlade Kungl. Maj:ts proposition om ny riksbankslag, i vilken stadgas bl. a. att minst ett kontor bör finnas inom varje län, »att det kan inträffa, att det i ett län finnes någon plats, som i betydenhet vida överträffade den, där ett avdelningskontor redan fanns». Därför ansåg utskottet, att möjlighet borde finnas att på sådan plats inrätta ett avdelningskontor. Bland lämpliga städer nämndes också Borås.

1916 ansågo bankofullmäktige tiden vara inne att upprätta ett riksbankens avdelningskontor, bl. a. i Borås. Fullmäktiges förslag härom vann emellertid icke bifall.

Motionsledes har frågan om dylikt riksbankskontor tvenne gånger bringats under riksdagens prövning, nämligen 1904 och 1932. Vid sistnämnda riksdag väcktes två likalydande motioner, I: 93 och II: 125, ur vars motivering jag ber att få anföra följande:

»De skäl, som enligt ovanstående tidigare talat för inrättande av nämnda kontor i Borås, kunna nu i långt högre grad sägas vara för handen. Detta så mycket mera som i Borås endast finnas fyra affärsbanker jämte sparbanken, ett i förhållande till stadens storlek litet antal. Av de fyra affärsbankerna har endast en huvudkontor i staden, de övriga äro avdelningskontor för på andra orter hemmahörande banker. Som jämförelse kan näm-

nas, att i de med Borås närmast jämförliga städerna har Örebro fem affärsbanker jämte sparbank och riksbank, och Gävle har sex affärsbanker jämte riksbank, sparbank och hypoteksbank. Man kan därför med goda skäl påstå, att Borås även med hänsyn till konkurrensen, om man nu kan tala om en sådan, är en lämplig plats.»

Motionerna avslogos emellertid av riksdagen.

Frågan om riksbankskontor i Borås har dock genom statsrevisorernas ovan citerade uttalande kommit i ett annat läge. Skall man slå in på ett nedläggande av vissa kontor, torde i samband härmed en allmän omprövning av riksbankskontorens förläggning icke kunna undgås. Med anledning härav ber jag att vördsamt få föreslå,

att riksdagen måtte uppdraga åt fullmäktige i riksbanken att inkomma med utredning och förslag angående upprättande av riksbankskontor i Borås i samband med nedläggande av annat riksbankens avdelningskontor.

Stockholm den 19 januari 1934.

Josef Weijne.
